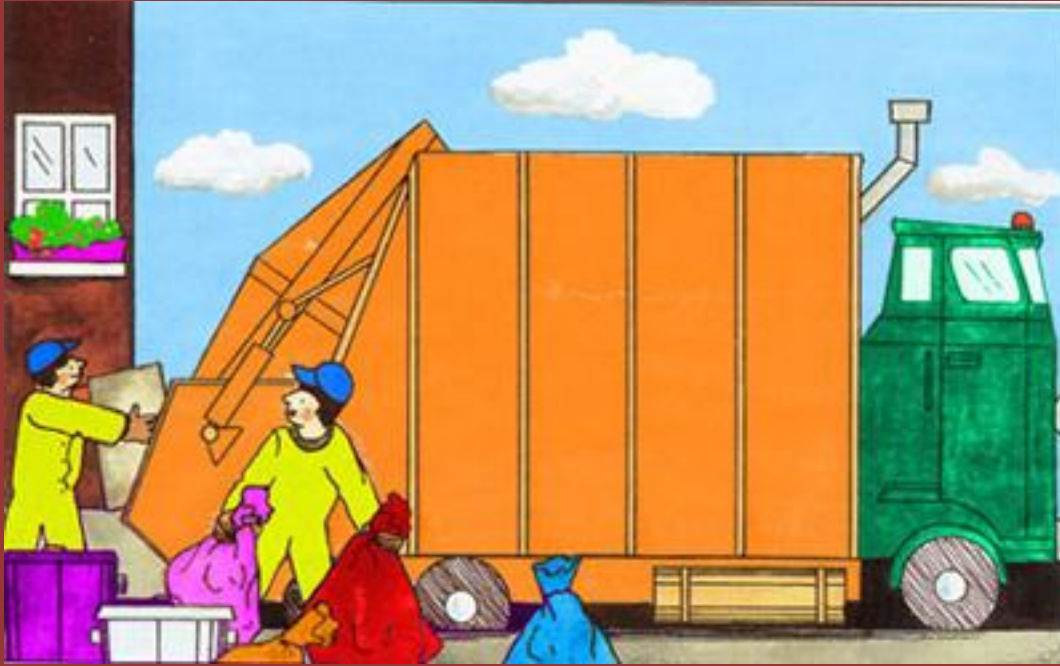
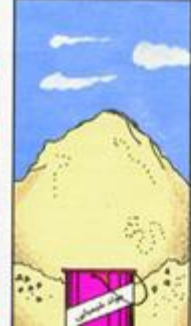
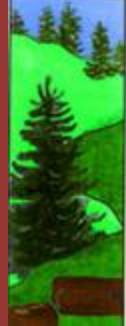

آموزش بازیافت برای کودکان

با رشد جمعیت و گسترش شهرنشینی تولید زباله بیشتر و بیشتر می شود کامیون پشت کامیون برای بردن زباله ها می آیند آنها را می برند تا دفن کنند

چرا به زباله ها طلای کثیف می گویند ؟ زباله مواد دور ریز حاصل از مصرف انسان است این همه زباله را چه باید کرد ؟ پاسخ بازیافت است . بازیافت یعنی مواد و چیزهای بی مصرف را برای مثلا داروهای . آیا همه زباله ها را می توان بازیافت کرد ؟ نه . مصرف و استفاده دوباره آماده کردن اما نان خشک و پلاستیک و کاغذ و مقوا . فاسد شده باتری های خالی و ... را نمی توان بازیافت کرد و شیشه و فلز و ... را می توان بازیافت کرد . از زباله های تر می توان کود گیاهی به دست آورد.

زباله را چه کار میکنند ؟ بیشتر زباله ها را برای دفن بهداشتی می برند خارج از شهر. محل دفن جایی است که کامیون ها بار زباله خود را در آنجا خالی می کنند. کف بعضی از این محل های دفن بهداشتی را لایه های خاک رس میریزند و روی آن را با ورق پلاستیک می پوشانند و سپس زباله ها را روی آن می ریزند. بولدورها هم زباله ها را به جلو هل می دهند و روی هم میریزند و با خاک روی آن را می پوشانند تا بوی بد پراکنده نشود و حیوانات و حشرات را به سوی خود جلب نکند .

روزی می رسد که کوههایی از زباله دور تا دور شهر را فرا می گیرد و جایی برای دفن زباله ها نمی ماند تولید سالانه زباله در تهران بیش از دو میلیون تن است.

مردم هر روز زباله بیشتری تولید می کنند و اکثر آنها دوست ندارند زباله نزدیک محل زندگی شان دفن شود . اما زباله ها زیادند و گاهی به علت نبودن جای کافی ، زباله ها را میسوزانند . زباله را می توان به انواع زیر

زباله شهری : آن چه را که در خانه ها ، فروشگاه ها ، مدارس ، ادارات ، شرکت ها و ... دور میریزند .

زباله صنعتی : مواد غیر قابل استفاده که در موقع ساخت محصولات صنعتی در کارخانه ها به دست می آید .

زباله بیمارستانی : زباله عفونی ، ضایعات اتاق عمل ، پس مانده های آزمایشگاهی ، تزریقات و دارو و

زباله های ساختمانی : نخاله ها ، مواد و مصالح غیر قابل استفاده در کارهای ساختمانی .

همه زباله ها دور ریختنی نیستند بلکه بیشتر مواد درون زباله را میتوان بازیافت کرد . در شهر تهران سالانه حدوداً ۳۰۰ میلیون کیلوگرم نان خشک از درون زباله ها جمع آوری می شود، بیش از ۲ میلیون کیلوگرم میوه و تره بار از بین میرود و روزانه حدود ۵۰۰ هزار کیلوگرم کاغذ و مقوا در زباله ها یافت میشود .

سهم شما در تولید این زباله ها چقدر است ؟ آیا همه اینها را باید دفن کنیم؟

کار مهم : نان خشک ، کاغذ ، مقوا ، شیشه ، قوطی و پلاستیک را در خانه به صورت جداگانه جمع آوری کنید . این کار یعنی تفکیک در مبدا . بازیافت از همین جا شروع می شود .

کار مهم تر : زباله های خشک و تر را یک جا نریزید .

برای ساخت کاغذ به تعداد زیادی درخت و مقداری انرژی نیاز است. درختان را می برند، خرد می کنند و خرده چوب ها را با مواد شیمیایی و آب مخلوط می کنند تا خمیر کاغذ به دست آید. ۲۰ میلیون دانش آموز و دانشجو در ایران با کتاب و کاغذ سروکار دارند. اگر کاغذهای باطله بازیافت نشوند باید برای تولید کاغذ از چوب درختان بیشتری استفاده نماییم و مقدار بیشتری کاغذ از خارج وارد کنیم . درخت با جذب دی اکسید کربن موجود در هوا، اکسیژن تولید می کند و همه موجودات زنده به اکسیژن نیاز دارند. با بازیافت کاغذ و مقوای باطله ، و تولید کاغذ و مقوای بازیافتی جنگل ها دست نخورده باقی می مانند و این همه آب و انرژی مصرف نمی شوند.

روزنامه، مجله ، کارتن، جعبه شیرینی و همه از جنس کاغذ هستند و نباید آنها را دور ریخت . آنها را بازیافت کنید. برای تولید مقدار کاغذی که یک نفر در سال مصرف می کند به چوب ۱.۵ درخت نیاز است .

در کارخانه کاغذ پارس در خوزستان از تفاله نیشکر کاغذ ساخته می شود. این کار نوعی بازیافت است .

برای تولید یک تن کاغذ ۲۲۸۵ کیلوگرم چوب و ۴۴۰ هزار لیتر آب تازه لازم است. اما برای تولید یک تن کاغذ از کاغذهای باطله و بازیافتی، دیگر به چوب نیازی نیست و فقط کاغذ باطله ، ۱۸۰۰ لیتر آب تازه و مقداری انرژی مصرف می شود. باورکردنی نیست ولی در سال ۱۳۷۶ در تهران روزانه ۵۰۰ هزار کیلوگرم کاغذ و مقوا در میان زباله ها بوده است .

در میدان تره بار شهرداری تهران مراکز جمع آوری کاغذ ، شیشه و فلز برپاست که به بازیافت مواد کمک میکنند . در اصفهان هم طرح بازیافت از مبدا به کار گرفته اند. در شیراز طرح تفکیک زباله از مبدا و سازماندهی

نمکی ها انجام گرفته است. طرح توزیع سطل سبز همزمان با آموزش شهروندان کرمانشاهی برای تفکیک پس مانده ها از اسفند ۷۹ شروع شده است